

வழிபடும் மக்களின் நம்பிக்கைகளின் பிரதி பலிப்புக்களாகும் என்று சொல்லப் படுகிறது. அவை, மக்கள் வாழும் இடங்கள், மிருகங்கள், குன்றுகள், நதிகள், காலநிலை, மனித கைவலைகள், போன்றவற்றில், தங்களைப் பாதுகாக்கும், 'கடவுள்த் தன்மை' இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் நம்புவதாகும். இவை அவர்களுக்குப் புரியாத இயல்நிலை அதாவது சூப்பர் நட்சுரல், அல்லது கடவுள்த் தன்மையிருப்பதாக நம்பி வழிபடுகிறார்கள். இதன் மானுடவியலாய் வாளர்கள் 'அனிமிசம்' என்றழைப்பார்கள்.

இங்கிலாந்தில் மறேசு ஐரோப்பாவில் இருந்த 'செல்டிக்' கலாச்சார நம்பிக்கை; சார்ந்த வழிபாட்டு முறைகி; மு.500-கி.பி.500வரையிருந்தது. இந்த வணக்கமுறை இயற்கையுடன் இணைந்த அவர்களின் நாளாந்த வாழ்க்கை முறையை ஒட்டியது. அவர்களின் கடவுள்கள் 'தியோனிம்' என்றழைக்கப்பட்டார்கள். அதில் டயெராட்டிஸ், (தலவை) டாரனிஸ் (இடிமின் னலுக்கான கடவுள்) லுகுஸ் என்று பல சிறு தெய்வங்கள் இருந்தார்கள்.

இங்கிலாந்துக்கு, யூலியஸ் சீசர்ஸ் தலமையில் கி.மு.55ம் ஆண்டளவில் உரோமர் வரும் முன்னர், இங்கு 'டர்யிட்ஸ்'; என்பவர்களின் தலமையில் (மஜிக் கோ-நிலிஜஸ் -ஸ்பெஸலிஸ்ட் -செல்டிக் சமயத்தின்; மனேமயானவர்கள்) வழிபாட்டு முறையிருந்தது. அந்த வணக்கமுறை உரோமரால் சிதைக்கப்பட்டது. அதன் பின் கி.பி. 410ம் ஆண்டில் உரோமர் இங்கிலாந்திலிருந்து வளையியதும். ஜேர்மன் நாட்டிலிருந்து வந்து குடியேறிய ஆங்கிலோஸக்சன் என்ற ஆங்கிலம் பசேம மக்களால், 'சிறு தெய்வங்கள்'; சார்ந்த வழிபாடுகள் இருந்ததாகச் சில தகவல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

சரித்திர நபுணர் காரோல் லியிஸ் ஜொலி என்பவரின் 1996 ஆய்வின்படி, 'அன்றிருந்த மக்கள், மரங்கள், கற்கள், இடங்கள் போன்ற இயற்கை சக்திகளில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்' என்று சொல்கிறார். அக்காலகட்டத்தில் இலங்கை இந்தியத் தமிழ் மக்களிடையே இருக்கும் 'சாமியாடல்' - உருச்சொல்லல் போன்ற மாதிரியான, 'ஷாமனிஸ்' சடங்குகள் நடந்த தடயமும் உண்டு. அந்தச் சடங்குகளுக்கே உரித்தான ஆடல் பாடல் என்பனவையிருந்தன.

இந்த மக்கள் 'தோர்' என்ற ஜேர்மன் பாரம்பரியத் தையுடைய கடவுளை வணங்கியதாகவும் இவரின் புனித அடையாளம் 'ஸ்வாதிஸ் கா' என்றும் கருதப்படுகிறது. இவர்; இடி, மின்னல், காட்கள், மரங்கள் போன்றவற்றின் கடவுளாக மதிக் கப்பட்டார். ஸ்வாதிகா என்ற அடையாளம் இந்து, ஜெயினம், புத்தமதம் போன்றவற்றின் புனித குறியீடாகும் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

காலமாற்றத்தில், இங்கிலாந்து முற்றுமுழுதாகக் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டு முறைகளை முன்னெடுத்தது. பழங்கால நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் என்பன, மாற்றப்பட்டன, (உதாரணம் நத்தார்பண்டிகை) அல்லது மறைந்தன.

ஆனால், சிறு தெய்வ வழிபாடுகளின் நீட்சி உலகின் பல இடங்களிலும் தொடர்கின்றன. இந்தியா இலங்கையில், ஆதித் தமிழ் பாரம்பரியத்துடன் வளர்கிறது. ஆதித் தமிழர்கள், இயற்கையை வணங்கியவர்கள். அவர்கள் வாழ்ந்த

நிலப்பரப்பை,குறிஞ்சி,முல்லை,மருதம்,பாலை,நயெதல் என்று ஐந்தாகப் பிரித்து அந்த நிலங்களின் தயெ வங்களையும் உண்டாகக் கி வணங்கியவர்கள் .

தமிழர்களின் வழிபாட்டு முறையில் வதோக முறைகளுக்கப்பால் தொடரும் தனித்துவமான தயெவ்வழிபாடுகளும் சடங்குகளும் 'சிறு தயெவ வழிபாடுகள்'; என்று பாரக்கப் படுகின்றன..இக்கட்டுரையில் ஆய்வுசெய்யப் பட்டிருக்கும் பல விடயங்கள், 'பெருதயெவ வழிபாட்டில்' மட்டும், தங்களே இணைத்துக் கொண்டவர்களுக்குப் புதிய விடயமாகவிரும்புகலாம் .

ஏனென்றால், பெரு தயெவ வழிபாடு. ஒரு விதிமுறையைப் பின்பற்றி நடப்பதாகும், அவை புத்தகங்களில் எழுதப்பட்டதாகவிரும்புகும் .

சிறு தயெவ வழிபாடு, மக்கள் தங்களையே பல விதங்களிலுமிருந்தும் பாதுகாக்கும், சிறு தயெவங்களே வழிபடுவது. முன்னோர்களே கால தயெவமாக வழிபடுவது. தங்களே காக்கின்ற தவர்களையே போற்றுவதற்காக வழிபடுவது, என்று பல வகைப்படும் .

பெரும்பாலான, இந்தச் சிறு தயெவங்களே குப்பெரு கோயில்கள் கிடையாது. அலங்கார வேலையுடனான கோபுரம் கிடையாது. சிறு தயெவங்கள் ஏதோ ஒரு விதத்தில் அவர்களே வழிபடும் மக்களின் வாழ்வின் வளத்துடன் இணைந்தவர்கள் அதனால் இந்தத் தயெவங்கள் மக்களின் அருகில் வழிபடப்படப்படுகின்றார்கள் ; இந்தத் தயெவங்களே வழிபடும் வரலாற்றின் பல நுண்ணிய கருக்களே மாணுடவியில் பார்வையில் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது .

இக்கட்டுரை சமய நெறிமுறைகள் பற்றியதல்ல, அதாவது, ஆபர்டீன் பல கலகைகழகத்தில், டாக்டர் சமைன் கோல்மான் என்பரால் அவரின் மாணுடவியல் பட்டப்படிப்புக்காகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரையில், சொல்வதுபோல், 'மாணுடவியலாளர்கள், சமயம் பற்றிய உண்மைபொய்களே ஆய்வர்கள் அல்ல. அவர்கள், உலக சமயக் ; கருத்துக்கள் எப்படி வளெப்படுத்தப்படுகின்றன, அது சமீகக் கட்டமைப்பில் எப்படிப் பங்காற்றுகிறது என்று ஆய்வதாகும்' என்ற சொல்கிறார் .;

தமிழ் நாட்டிலுள்ள சிறு தயெவ வழிபாடு பற்றி, ஏஸ்டோனிய டாடர் பல கலகைகழகத் தைச்சேர்ந்த, ஊலொ வாலக் (2007) என்பவர் ஆய்வுசெய்திருக்கிறார் . அவரின் கருத்துப்படி, 'வடதமிழகத்தின் கிராம தயெவங்கள் பற்றிய ஆய்வு, அவர்களின் கதையாடல்கள், தொன்மங்கள், புராணங்கள், வாய்வழிபகிரப்படும் நாட்டுப்புற ஞாபங்கள், போன்றதாகத்தான் எண்ண முடியும்' என்கிறார் . அத்துடன், கிராமத்தார், தங்கள் சிறு தயெவங்கள் இரவில் நடமாடுவது, தங்களே குவரும் ஆபத்து போன்றவற்றை மறைமுகமாகச் சொல்வது என்ற மக்களின் நம்பிக்கை பற்றியும் விபரிக் கிறார் .

உளவியல் ரீதியில் இதே விபரித்தானால், மக்களின் மன உணர்வின் பிரதிபலிப்புதான் சமய நம்பிக்கைகள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த நம்பிக்கைகள் அவர்களின் வழிபாட்டின் செயற்படுகிறது எனலாம் ..

ஏஸ்டோனியாவைச் சேர்ந்த ஊலொ வாலக், வடதமிழகத்தில் உள்ள, அகரம், சாடகைகட்டி, வலெலாகுளம், கொடாபாட்டு, ஆதிபாகம் (திரைக்கோவிலுக்கு

அண்மையில்), விருதுவிளங்கினன், கல்லறே, பவித் திரன் (இவ்வை, வில்லுபரம், திருவண்ணமலைப் பக்கத்திலுள்ள) போன்ற கிராமங்களில் ஆய்வு செய்திருக்கிறார். இவர், உடையார், வன்னியர், ரெட்டியார் (இவர்கள் விவசாயிகள்);, வள்ளாளர், முதலியார், (நிலவாடமைக்காரர்கள். சட்டியார், (கிணறுவெட்டுபவர்கள்), சக்கிலியர் (தோல்வலை செய்பவர்கள்), கோனார்ஸ் (ஆடுவளர்ப்பவர்கள்) அத்துடன் தலித் மக்கள் (கபிலிவலையாளர்). எனப்போடும் பச்சிப்பழகி ஆய்வு செய்திருக்கிறார்.

பெரும் கடவுள்கள், சிறுகடவுள்கள் பற்றியும் அவர்களின் 'பணிகள்' பற்றி மக்களின் நம்பிக்கைகள், பயங்கள், எதிர்பார்ப்புகள் பற்றியும்; ஆய்வு செய்திருக்கிறார் அத்துடன் அங்கு வாழும் மக்களின், பாரம்பரிய கதைகள், பாடல்கள், தயைவங்கள் பற்றிய நம்பிக்கைகள், கட்டுமானங்கள், சடங்குகள், ஐதீ கங்கள், என்ற கருத்தாக்கங்கள் பற்றிப் பார்த்திருக்கிறார்.

அவரின் ஆய்வின் பார்வையில், மிகவும் தனித்துவமான கிராமத்துக் கலகைகளாக, திருக்கோத்தூர், வில்லுப்பாட்டு, உடகைப் பாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையுடன் இணைந்திருக்கிறது. 'ஓர் ஊரில்' என்று தொடங்கும் கிராமத்துக் கதைகள் பல ஆவிகள், புகைகள் பற்றிய கதைகள் 'உண்மையானவையாகச் சொல்லப் படுகிறது. பழைய வீடுகளின் கதை தனியாகச் சொல்லப் படுகிறது. கிராமத்து மக்களின் பார்வையில் @'அம்மன்'; 'முதன்மைப் படுத்தப் படுகிறார்.

அவள் பல கடவுள்களையும் படகைக் கிறார். அத்துடன், சக்தி, காமாட்சி அம்மன், திரௌபதி அம்மன், காடயமைமன், பராசக்தி போன்ற அவதாரங்களையும் எடுக்கிறார். அத்துடன், மாரியம்மன், பச்சிசியம்மன், எல்லைப் பிடாரி, தூர்கா, சாமுண்டியம்மா, காளி, என்ற பெயர்களும் உள்ளன. ஆனால் அவள் எல்லாவற்றிற்கும் மலோன், ஈஸ்வரியாகும்.

அங்கிருக்கும் பிஜாரி, சொல்லும்போது: 'இந்த ஊரில். முனிஸ்வரன், அய்யனார், மாரியம்மன், முருகன் கோயிலிருக்கும், ஆனால் படகைக்கும் கடவுளான பிரம்மாவாக்கை கோயில் கிடையாது. அந்தக் கடவுள் எங்கள் தலையெழுத்தான பங்களாக எழுதுபவன். அதனால் அவன் ஒரு கொல்காரனாக மதிக்கப் படுகிறான்' என்கிறார்.

'இவ்வாலகின் ஆரம்பம் ஆதிபராசக்தியுடன் தொடங்குகிறது. அவள் பயங்கரமான தோற்றத்தையுடையவள். தனக்குத் துணையாகச் சிவனைப் படைத்தாள். ஆனால் சிலர் முனியதை தான் (முனிஸ்வரன்) முதலிற்படைத்தாள் என்கிறார்கள். அய்யனார், மோகினியாக வடிவெடுத்த விஷ்ணுவாக்கும் சிவனாக்கும் பிறந்தவராகும்'; இப்படிப் பல கதைகள் இந்தக் கிராமங்களில் உலவுகின்றன.

'ஓவ்வொரு கடவுளாக்கும் காவல் தயைவமுண்டாம். முருகனாக்கும் கடம்பன் காவல் தயைவம். மாரியம்மனாக்கும் காத்வராஜன். பெரியாயிக் முனிஸ்வரன் என்று இருக்கிறது.'

சிறு தயைவ வழிபாடுகளைத் தொடரும் பல இடங்களில் இப்படியான நம்பிக்கைகள் இருப்பது சாதாரணம். இந்தக் கிராமங்களில் தலித் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பிச்சாண்டி என்பவர், மாரியம்மன், வீரனார் கோயில்களில்; பிஜாரியாகவிருக்கிறார். ஒரு கால

கட்டத்தில், அந்தக் கிராமத்தில் தலித் மக்கள், கொடிய சிந்தனையுள்ளவர்களாகவும், சபினியம் செய்பவர்களாகவும், 'தபய' மயைற்றவர்களாகக் 'கணிக் கப் பட்டிருக்கிறார்கள்'.

பெரு தயெ வங்களுக்குப் பிஜை செய்பவர்களாக காசி விஸ்வநாதக் குழுக்கள் போன்ற பிராமணர்கள், இருக்கிறார்கள். இவர்கள், கடவுள்களுக்கு நடுருங்கியவர்களாகவும்,; ஜதிகமும் ஞானமும் திரிந்தவர்களாகக் கணிக் கப் படுகிறார்கள்.

ஊலொ வலக் எனப்ரால் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட, மறே காட்டிய விளக்கங்கள் வட தமிழகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

தமிழகத்துக் காவல் தயெ வங்கள் : அய்யனார், மதுரவை ரன், கறுப்பண்ணசுவாமி (18 வகையான கறுப்பு.) சங்கிலிக் கறுப்பன், மாமத்தக் கறுப்பன், மண்டகைக் கறுப்பன், முனியாண்டிக் கறுப்பன், சாமயக் கறுப்பு, சின்னக் கறுப்பு, பெரிய கறுப்பு, சோனகற்பு). காட்டறே-'காடறே' அம்மன், (கூறுதி குடிப்பு) சூடலை மாறன், சூடலைமாறன் சுவாமி, -சூடலையைக் காப்பவன்), காளி அல்லது காளி அம்மன் (கொலரா நோய்க்குக் காரணி);, மாரி (சின்னம் மை. பொக்களிப்பான், அம்மன் நோய், மம்ஸ். மிசில்ஸ், காரணி, எல்லையம்மன் - எல்லை மாரி. இது ஒரு எல்கைல்.

அத்துடன் மத்தாரம்மன், மத்தாலம்மன், பசேசி அம்மன், பாக்கியம்மன், பால்பழக் காரி அம்மன், போன்ற பல தயெ வங்களின் வழிபாடுகள் உள்ளன.

நடகல், நாட்டுக்கல், வீரக்கல்; மக்களுக்காக உயிரதை தியாகம் செய்வவர்களுக்காகப்; பொறித்த கற்கள், இவர்களுக்கு நடக்கும் சடங்கில், மதுவும் உபயமாகக் கொடுக்கப்படும். இந்த வழிபாடு காலகட்டத்தில் 'அய்யனார் வழிபாடாக மாறியது. அப்படியே மதுரவை ரன், (மதுரை), காத்வராஜன், (தஞ்சாவூர்), அன்னமார் சுவாமிகள் (கோயம்புத்தூர்);).

பழையனார்; நீலி: கணவனால் வஞ்சகமாகக் கொல்லப்பட்ட பெண் அடுத்தபிறவி எடுத்துப் பழிதீர்த்துக் கொண்டது.

அடுத்தது, சாதிப் பிரச்சினை காரணமான காதல் முறிவால் இறந்த காதலர்கள்: அவர்களும் வணங்கப்படுகிறார்கள்.

சீலகிரி அம்மன், கண்ணகி அம்மன் வழிபாடுகள்: இந்தப் பெண் தயெவங்கள் அவர்களின் அப்பழக்கற்ற கற்புநிலை காரணமாக வழிபடப்படுகிறார்கள். கண்ணகியம்மனும் பசேசியம்மனும் பெண்மையின் தபய மையின் அடையாளமாக வணங்கப்படுகிறார்கள்.

கண்ணகிக் கும், கணவனுக்காக இறந்த பெண்களுக்கும் சித்ரா பௌர்ணமியில் விழா நடக்கும்.

வறுமையால் தனது குழந்தையுடனிறந்த 'நல்லதங்காளுக்காக' அப்படியான தவறையைப் பெண்கள் செய்யக் கட்டாது என்பதற்கான வழிபாடாகும்.

மக்களுக்கு வரும் தீமகைளை அகற்றும் காவற் தயெ வங்கள்: ஊரின் எல்லையிலிருப்பார்கள். அம்பு, வில், வாள், கத்தி போன்ற ஆயுதங்களுடன் காணப்படுவார்கள்.

விழாக் கள் : கார்த்திகை மாதத்தில் சமர்ப்பணை,கார்த்திகை தீபம் நடக்கும்.தலை மாதத்தில் ,தலைபிசம் ,மகர் ஜோதி அய்யப்பன் பிஜை நடக்கும் .

மாசி மாதம் ,மாசி சிவராத்திரி பிஜை,அய்யனாரின் பிறந்த தினமாகக் கருதப்படும் பங்குனி மாதத்தில் ,பங்குனி உத்சவம் ;,வகைசி விசாகம் ;,ஆடியில் ,ஆடி பரூக்கு,

சுடலை மாறனுக்கு,மயான பிஜை சுடலையில் நடக்கும் .

தமிழ்நாட்டில் அங்கம்மா அல்லது அங்கலம்பா பிஜையும் நடுஇரவில் நடக்கும் . அங்கலம்பா வழிபாடு, அதனுடன் பல தமிழ்நாட்டு சிறுவழிபாடுகள் ஆந்திரா,கன்னடா பித்சேங்கலிலுமுண்டு.அங்கலம்பாவும் காளியும் ஓரேதெய்வமாக நின்கைக்கிறார்கள் இந்தத் தெய்வம் மீன்று கடவுள்களையும் பற்றுவளாகக் கருதப்படுகிறாள் .,

இலங்கையில் மலையகத்தில் தெயிலதைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக,இந்திய பாரம்பரியத்தசை ;சரேந் ;தமிழ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள் . ஆங்கில ஆட்சியில் , 19ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளிலுமிருந்து இவர்கள் கொண்டுவரப்பட்டார்கள் .

இவர்களின் சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் ,இந்திய,இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே இருப்பதுபோல் பெரும்பாலுமுள்ளது . இவர்கள் ,இலங்கைக்கு வந்த காலத்தில் , ஆலமரத்தினடியில் தங்களின் கடவுளைப் பிரதிபலிக்கும் 'வலே' 'சுடலை' போன்றவற்றை வதைத்து வழிபடத் தொடங்கினார்கள் .இவர்களும் , மாரியம்மன் ,மூருகன் ,வள்ளி,தெய்வயானை,பிள்ளையார் ,சிவா,பார்வதி,விஷ்ணு, லக்ஷ்மி,சரஸ்வதி போன்றோரை வணங்குகிறார்கள் .

இவர்களிடையே 1820ம் ஆண்டு மாரியம்மன் வழிபாடு ஆரம்பித்தது.1852ல் மாதலலை என்றஇடத்தில் சிறிமுத்துமாரியம்மன் கோயில் கட்டப்பட்டது.

நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்களால் ,மூருகன் வழிபாட்டுக்காக,மாதலலையில் கதிர்சேன் கோயில் கட்டியிருக்கிறார்கள் .இலங்கையின் புத்தமதம் மட்டுமல்லாமல் அதனை மக்களும் வழிபடும் .கதிர் காமயாதிரைபகதியுடன் மலையகத்திலிருந்து தொடரும் .ஆடித்திருவிழா பிரமாதமாக நடக்கும் .

மலையகத் தமிழர்கள் ,ஓவ்வொரு சாதியினரும் தங்களின் சிறு தெய்வங்களதைத் தங்கள் ,காக்கும் கடவுள் அல்லது முக்கிய தெய்வமாக வணங்குகிறார்கள் .

கள்ளர்கள் என்ற சாதியைச் சரேந்தவர்கள் ,நல்லநான்பெருமாள் பிள்ளை என்ற கடவுளை வழிபடுகிறார்கள் .இந்த வழிபாட்டில் பலியிடுதலும் நடக்கும் .மலையகத் தமிழ் மக்களால் ,மாடசாமி,முனியாண்டி,காளி,மதுரவை ரன் ,சங்கிலிக் கறப்பன் ,வாலராஜர் ,வரைவர் ,வீரபத்திரன் ,சுடலை மாறன் ,றோடா முனி போன்றவர்கள் வழிபடப்படுகிறார்கள் .

நுவரலெலியா மாவட்டத்தில் ,104 கோயில்கள் உள்ளன.153 கோயில்கள் கண்டி மாவட்டத்திலும் ,62 கோயில்கள் மாதலலை மாவட்டத்திலும் 2001ம் ஆண்டு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மலையைகத் தமிழரின் சமயத்ததை,வளர்க்க 'அறநெறிப் பாடசாலகைகள்'
பணிபுரிகின் றன.இதில் ,நுவுரலியாவில் 22 ககோயில் களும் ,கண் டியில் 54
ககோயில் களும் ,மாத் தலையில் 11 ககோயில் களும் உள்ளன.

சிறு தயெ்வ வழிபாடும் பற்றிய ஆய்வில் ,பெரும் பாலான சிறுதயெவங்கள் வழிபாடும்
வரணாஷ்ரம் முறையில் ஓதுக கிவகை கப்பட்ட தமிழ் மக்களால் 'பெருதயெவ்வழிபாடும்
நடக்கும் வளமான பகுதிளதைத் தாண்டித் தொடர்கிறது என்பது வரலாறு.அந்தச்
சிறுதயெவ்வழிபாடும் பெரும் பாலும் மிகநீண்டகால வழிபாடும் வரலாற்றைக்
கொண்டது.

கூறிப்பட்ட சில சிறு தயெவ வழிபாடும் , உயர்கூடி என்பராலும் அவர்களால் சாதி என்ற
பெயரில் ஓதுக்கப்பட்டும் வதைத் திருப்பவர்களாலும் வெவ்வேறு முறையில் வணங்கப்
படும்வதையும் இந்த ஆய்வு சொல்கிறது.

'நடேசர் - அதாவது 'இயற்கை'என்ற புத்திரிகையில் , திரு.,பில் பால்; என்பவர் (2015)எழுதிய
கொமலகைச் சொசையட்டிஸ் எவ்வோவ்லட் விதவூட்டிலிவ் இன் ஆல்-பவர் பூல்
டயெட்டி'அதாவது,'மிகவும் சிக்கலான கழுகுகள் வாழும் முறை பெரிய கடவுள்களும்
அப்பால் விரிந்தது'என்ற தலையங்கத்துடன் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்.இதில்
அரசியல் ரீதியாக,அதிநவீன சமூகங்களின் எழுச்சிக்கு,இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட
ஆவிகள் உதவி இருக்கலாம் ,ஆனால் 'பெரிய கடவுள் சார்ந்த மதம்' தவேயில்லை என்று
ஆரம்பிக்கிறார் .

ஆஸ்திரேலிய மக்களின் சிறு தயெவ வழிபாட்டின் ஆய்வில்,; பன்முகத்
திறமையுள்ளவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் . 2015ம்
ஆண்டில் எழுதப்பட்ட இந்தக் கருத்துக்கள் ,அக்கால கட்டத் திலிருந்து,இதுவரை
இந்த உலகை ஆட்டிப் படக்கும்,;பெரு தயெவ வழிபாட்டும் காரர்களால் ,மக்கள் படும்
சொல்லொண்ணாத துயர்கள் சாட்சிகளாக உள்ளன என்கின்றன.

பெருதயெவ வழிபாட்டால் ஒரு சமுதாயத்தின் ,அரசியல் வாழ்வு நிலையில் என்ன
மாற்றங்கள் வருகின்றன என்று ஆய்வு செய்யும் , இங்கிலாந்தின் பமே பிரிட்ஜ்
பல்கலைக்கழக மாணுடவியலாளர் ,ஹெர்விப் ப் பல்ஸ்(2015); என்பவர் ,'பெருத் தயெவ
வழிபாடும் ,அரசியல் மற்றும் ,சமூகச் சிக்கல்தன்மையை ஓட்டாவிட்டாலும்
கட்ட,அதபாபாதிக் கவும் ,ஸ்திரப்படுத்தும் முடியும்'என்பதற்கு நல்ல சான்றுகள்
உள்ளன என்று கிறுகிறார் .இந்த ஆய்வு,ஈர்க்கக் கட்டியதும் ,மற்றும் ,புதுமையானது.
ஆனால் பொதுமப்படுத்தக் கடினமாக இருக்கும்'என்று அவர் மலேமும் கிறினார் .

பெருதயெவ வழிபாட்டிலிருந்து சிறு தயெவ வழிபாடும் எப்படி வேறுபட்கின்றன
என்பது பற்றி பல பெற்றினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் ; சொல்கிறார்கள் . இவர்களின்
கருத்துக்கள் மாணுடவியல் ரீதியில் 'சிறு தயெவ வழிபாடும் ஆராயும் போது' மிக
இன்றியமையாதவைகளாக இருக்கின்றன என்பதை இந்த நிகழ்ச்சிக்
வந்திருப்பவர்களும் சல்ல விரும்புகிறேன் .சிறுதயெவ வழிபாடும் வழிபடும்
பக்தனும் கடவுளும் இடையில் தொடரும் 'மிக நெருக்கமான' உறவை
அடப்படயாகக் கொண்டது.

உலகத்திலுள்ள பெரும் பாலான மக்களின் ,மனநிலை,வாழ்க்கை. பொருளாதாரம் , அரசியல்
என்பற்றை ஆட்டிப் படக்கும் இந்தப் 'பெரு தயெவ வழிபாடும்' சிறு தயெவ

வழிபாடுகளிலிருந்து மருவியது என்கிறார்கள் ஆய்வாளர்கள்..

நியூச் லாண்ட் ஆக்லண்ட் பல்கலையைச் சேர்ந்த, கலாச்சார மாற்றங்கள் விடயங்களில் நிபுணரான திரு.யோசப் வார்ட்ஸ், என்பவர், 'பெருதெய்வ' வழிபாட்டை நம்புவர்களாகச் சொல்லிக் கொள்பவர்களால், இந்தப் பிரமாண்டமான பிரபஞ்சம்; கொண்டிருந்த தப்பாட்கிறது என்பதற்கு என்ன தடயங்களாண்டு@ என்பதையும் ஆய்வு செய்கிறார்

பிரிட்டிஸ் கொலம்பியன் பல்கலையைக் கழகம் வான்கபுவர், கனடாவைச் சேர்ந்த உளவியல் நிபுணரான அரா நொரனேஷ்யைன் என்பவர் தனது, கபற்றில், 'பெருதெய்வ வழிபாட்டையவர்கள், சமுதாயம், வேறு யாரும் தங்கள் மீறுதல்களைக் கவனிப்பதன் அச்சுறுத்தல்களையம் தாண்டி வாழப் பழகிக் கொண்டார்கள்' என்று சொல்கிறார்.

மறேக் குறிப்பட்ட மஹின்று மதோவிகளும், ஆஸ்திரேலிய சமுதாயத்தின் சிறு தெய்வ வழிபாடுகளை ஆய்வு செய்வர்களில் ஒரு சிலர்

தமிழ்ப்பகுதிகளில் நடப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும்; சிறு தெய்வவழிபாடு என்பது, சிறு தெய்வங்களை வணங்கும் மக்கள், அவர்களாகக் குத்தெரிந்த மொழியில் பாட்கிறார்கள் தெரிந்த கலத்தைவத்த ஆடலாகவும் பாடலாகவும் சமர்ப்பிக்கிறார்கள். தாங்கள் உண்ணும் உணவை உபயமாகக் கொடுக்கிறார்கள். தங்கள் பிரச்சினையைச் சொல்லி 'குற்றத்தையும்' சிவளேகையில், 'தண்டனையையும்' ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். இந்தச் சடங்கு, உரு ஆட்தல், கட்டுச் சொல்லுதல்' போன்றவையாகப் பரிணமிக் கும்.

இந்திய, இலங்கைத் தமிழர்களிடையே உள்ள சிறு தெய்வ வழிபாடுகள், கால தெய்வ வழிபாடுகள், நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாடு. காவற் தெய்வ வழிபாடு, எல்லகைத் தெய்வ வழிபாடுகள் என்று பல விதத்தில் அழகைக் கப்படுகின்றன என்ற விடயத்தையென்ற குறிப்பிட்டிருந்தனே.

இவை, அவர்களின் கிராமத்தின் வாழ்க்கை வழியுடன் மட்டுமல்லாது. காலத்தின் பாரம்பரியத்தின் அடிப்படையிலும் பாரக் கப்படுவனேயி விடயமாகும். தமிழர்களின் சிறு தெய்வ வழிபாட்டு முறைகள், தனித்துவமானவை. இயற்கையின் தத்துவங்களைப் பிரதிபலிப்பவை. மனிதத்தின் மாண்புகளைப் போற்றும்பவை. முன்னோர்களை வழிபாட்டின் நீட்சியாகவிருப்பவை, தனது சமூகத்தின் பரிவீகத்தின் புனிதக் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

இந்தத் தெய்வங்கள் ஒருகாலத்தில் அந்தக் கிராமத்து மக்களின் முன்னோராகும். தங்களாகக் குநன்மை செய்த தலைவனை வணங்கிய, தங்களாகக் குப்போராடி உயிர்த்தீர்த்தவீரர்களை வழிபட்ட, பெண்மைக்காகப் போரிடிய பெண்களைத் தெய்வமாகிய திராவிடியத் தமிழனின் அடிவரேகளாகும். இவர்கள் கற்பனையல்ல. கட்டுக்கதைகள் அல்ல. இதிகாசத் திரிபுகள் அல்ல. இந்த வழிபாட்டு முறை அறம் சார்ந்த பாரம்பரியத்தைக் கொண்டது.

சிறு தெய்வ வழிபாடு, தனின் இந்தியாவாகக் கு, ஜனமம், பௌத்தம், பிராமணியம் உள்ளிட முதலே கி.மு. 8ம், 4ம், 4ம் நூற்றாண்டுகளாகக் கு முன்னரே பரந்திருந்த வழிபாட்டு முறையாகும். பலலாயிரம் வருடங்கள் கிரகேகதசேம், எஜிப்திய தசேம் என்று கடல்

கடந்து வணிகம் செய்து வாழ்ந்த தமிழரின் நாகரீ கம் படதை இனமாக வாழ்ந்தார்கள்.அதற்கு உதாரணமாகங்கள் சிலவாள் என. கி.பி.2-3ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழர்கள்,சங்கம் வதைத்துத் தமிழ் வளர்ந்த காலகட்டத்தில், யுலிசர் சீ சரின மராமகனான உரோம சக கரவர்த்தி ஆகஸ்டசைத் தமிழகத்துப் பாண்டிய மன்னனின் அரசுத்துவன் கி.மு மூதலாம் நூற்றாண்டில் சந்தித்தாக அக்காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த .டமாஸ்கஸ் நகரசை ;சோந்த நிக் கலஸ் என பவர் குறிப்பிட்பிரகுகிறார் .அக்கால கட்டத்திலேயே,தமிழகத்தில் மூரூக வழிபாடு இருந்ததயம் ,இரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட,திருமூரூகாற்றுப் படையில் பதிவு செய்யப்பட்டபிரகுகிறது.அப்பி வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமுதாயம் ,ஆரிய வரூகையின் பின் ,அளவிடமுடியாத மாற்றங்களைக் கண்டது..ஓவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஒரு தசைத்தை, ஒரு இனத்தை இன்னொரு இனம் அழித்து மூடித்ததைப் பல சரித்திரங்கள் சொல்கின்றன.அத்துடன் அரசியல் காரணங்களாக சமயங்கள் பன்முகத்தன்மை எடுத்துத்ததயையும் சரித்திரங்களில் பபிக்கலாம் .கி.;பி.;நான்காம் நூற்றாண்டுகாலகட்டத்தில் உரோமசக கரவர்த்தி கொன்ஸரன் ரனை என பரால் கிறிஸ்தவமதம் ,மறேகத்தயை கலாச்சாரத்துடன் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஒரு சமயக்கோட்பரட்டை முன்னடுக்கத் தொடங்கியது.இயசேநாதர் கடவுளின் திருமகன் என்றும் ,அவரின் ;கோட்பாடுகளை முன்னடுத்து,மக்களை நல் வழிபடுத்துத சமயத்தலைவர்கள் உரூவாக கப்பட்டார்கள் .கிறிஸ்தவத்திலிருந்த பணை தயெவ வழிபாடுகள் அகற்றப்பட்டன. அக்காலகட்டத்திற்கு முன்பு.பல இனங்கள் ,பல தசைங்கள் ,அதாவது,உரோம,கிரகே கர் முன்னடுத்து வழிபட்ட பணை தயெவ வழிபாடுகள் பின் தள்ளப்பட்டன.இக்காலகட்டத்திற்கு முந்தியே ஆரிய உள்ளீட்டு தமிழகத்தில் வந்ததால் சிறு தயெவங்கள் 'தீண்டத்தகாத'கடவுளர்கள் ஆனார்கள் .அத்துடன் ,சில,சிறு தயெவ வழிபாட்டுத் தயெவங்கள் பரூ தயெவங்களாக உரூமாற்றம் செய்யப்பட்டார்கள் .பல்லாயிர ஆண்டுகள் பயரூம் புகமும் பறூ வாழ்ந்த நாகரீ கத்தயைடயை தமிழ் இனம் ஆரியரின் வரூகையால் பரூமாற்றங்களைக் கண்டன.தமிழர்கள் ,அவர்கள் செய்யும் தொழில் ,முறையில் சாதிரீ தியாக முறையில் பிரிக் கப்பட்டார்கள் .-பரிய சாதிக் கடவுளர்கள் புதிதாக உரூவாக கப்பட்டார்கள் .அவர்கள் பரூம்பாலும் ஆண்களாகவிரூந்தார்கள் . வழிபாட்டு முறைகள் பிராமணயத்தின் முறையில் நகர்த்தப்பட்டன. அர்ச்சனை, விசடே பிஜகைகள் என்று புதிய 'வழிபாட்டு' முறைகள் உரூவடுத்துது.

சங்க காலத்தில் தமிழர்களால் முன்னடுத்து 'இயற்கை வழிபாடுகள்' அதாவது, குறிஞ்சிக் கடவுள் மூரூகன் , மூல்லகை கடவுள் திரூமால் அல்லது மாயனோன் ,பாலகை கடவுள் கொற்றவை அல்லது காளி, மரூத நிலக் கடவுளாக வநே தன் அல்லது இந் திரன் அல்லது வாயு,நயெ தல் நிலக் கடவுளாக வரூணன் அல்லது கடலனோன் என்ற பயரர்களில் திரூவிடத் தமிழர் இயற்கையைப் பறூறி வணங்கினார்கள் . இந் தக் கடவுள்களும் ஆரிய மயமடுத்துப்பட்டார்கள் .

இந்த விடயம் பறூறி இலங்கையைச் சரேந்திதிரூ.பா.இரகூவரன் ,ஆசிரியர் ஹூடல் கல் லபிரி அவர்தனது 'வடமரூட சியில் சிறு தயெவ வழிபாட்டு-சில குறிப்புகள் என்ற கட்டுரையில் பின் வரூமாறு சொல்கிறார் .

'..சிறு தயெவ வழிபாடு என்ற சொற்பதம் ,தற் செயலாகத் தனோன்றியதல்ல.ஆரிய சமஸ்கிரூதம் மறூம் சாதித்துவ மலோதிக் கத்தின் வரலாற்றை தன்னுள் வதைத்துள்ள சொற்பதமாகும் .இதவேளே,உயர் நிலை மக்களிடயையே மூரூவூ விடூபட்டுப்பன சிறு தயெவ வழிபாடு மீ ண்டும் இக்காலத்தில் குடும்ப,கூலரீ தியாக ஆரம் பித்தது.'

என்கிறார்

அத்துடன் அவர். யாழ்ப்பாணத்தில், வடமராட்சி பிரதேசங்களில் உள்ள சிறுதெய்வ வழிபாடுகள் பற்றிச் சொல்லும்போது, 'வடமராட்சியில் காணப்படும் சிறு தெய்வங்களில் ஆண்தெய்வங்களாக வீரபத்திரர், வரைவர், காதவராஜன், ஜயனார், அண்ணமார், அனுமான், விற்றுமர், பபிராஜர், முனியப்பர், பணிக் கர், பெரிய தம்பிரான், மாடன், மதுரைவீரன். கறுப்பர், வீரவாகுதேவர், நரசிங்கர், வதனமார், போன்ற சிறு தெய்வங்கள் வழிபடப் படுகின்றனர்.

பெண்தெய்வங்களாக-முத்துமாரி, காளி, கண்ணகி, நாச்சிமார், பச்சைசி, செவ்வாச்சி (அடம்பு நாச்சி) கொத்தி, கடலாச்சி போன்ற தெய்வங்கள் வழிபாட்டு நிலையிலுள்ளன என்கிறார்.

இலங்கைக்கு, 1505ம் ஆண்டில் போர்த்துகீசரும் அவர்களதைத் தொடர்ந்து ஓல்லாந்தரும் ஆக்கிரமித்தபோது, ஓட்டுமொத்தமான இலங்கை மக்களின் பாரம்பரியமும் துவம்சம் செய்யப்பட்டன. இலங்கை மக்களின், வழிபாட்டு இடங்கள் அழிக்கப்பட்டும் போர்த்துகீசரின்; கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள் எழுந்தன. பலர் கிறிஸ்தவத்ததைத் தழுவினர். அப்படியில்லாத தமிழர்கள் எப்படித் தங்கள் வழிபாட்டு முறையைத் தொடர்ந்தார்கள் என்பது பல இடங்களில் வாய்மொழிச் சரித்திரமாக இருக்கின்றன.

இது பற்றி திரு. பா. இரகுவரன் குறிப்பிடும்போது, 'மக்கள் இவ்வளவே, குடும்ப, குல ரீதியான தெய்வ வழிபாடுகளில், ஈடுபடத் தொடங்கினர். வீட்டு வளவிலுள்ள மரத்தையும, மரத்தின்கீழ்க் கல், பொல் எனப்பெற்றதைத் தெய்வத்தின் குறியீடாகவும், பதிவமாகவும் கொண்டு வணக்க முறைகளை நடத்தினர். கற்புரம் கொழுத்தித் தீபம் ஏற்றி வழிபட்டனர். பானகைகள் தீபம் எரியத் தேவையான காற்று வந்துபோகக் கூடத்தில் துளகைகள் இட்டுவதைத் துவணங்கினர்' என்கிறார்.

அந்நியர்கள் எங்கள் பகுதியிலுள்ள கோயில்களையிடித்துக் கொடுமையைச் செய்த விடயத்தை எனது பாட்டியார் சொன்னார். அதை நான் எனது 'தில்லையாற்றங்கரண' என்ற நாவலில் விபரித்திருக்கிறேன்.

வடமராட்சியில், கூடத்திற்குள் உருவம் வதைத்து வணங்கியதன் பாரம்பரியத்தின் தடயமாக அங்கு இன்னும், அடம்பு நாச்சி வழிபாடு, அல்லது செவ்வாச்சி வழிபாடு இருப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

செவ்வாச்சிக்கு, நீர்க்கஞ்சி, வடை, கள், சூட்டமீன் என்பனபடக்கப் படுகின்றன. இமையாணன் என்ற இடத்தில் நீருள்ள மண்குடம் வழிபடப்படுகிறது. இதனைப் பகவதியம்மன் என்று அழைக்கின்றனர்.

இலங்கையில் ஓல்லாந்தர் காலகட்டத்தில் 'சபிலம்' மிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. இதன் ஆங்கிலத்தில் 'டோட்டமிஸம்' அதாவது தங்களின் முன்னோரின் குலநம்பிக்கையை வளிப்படுத்தும் ஒரு குறியீட்டை வழிபடுவது என்று சொல்வார்கள்..

யாழ்ப்பாண நகர் சார்ந்த பகுதிகளில், தமிழ் சார்ந்த வழிமுறைகளை அப்புறப்படுத்திச்

சமஸ்கிருத வழிபாட்டை முன்னெடுத்தவர் ஆறுமுகநாவலர் என்பது சரித்திரம். இவர், அங்கு நீண்டகால வழக்கிலிருந்து கண்ணகி. திரௌபதி, என்ற பெண்தயைவ வழிபாட்டை மாற்றினார்; கண்ணகிக்குப் பதிலாக அவ்விடத்தில் புவனசேவரி அமர்த்தப்பட்டார். வகை சமய முறைகள் தமிழ்க் கோயில்களில் புகுத்தப்பட்டன.

ஆனாலும் யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்திற்கு மிகத் துரத்திலுள்ள மாதனை, மந்திகைப் பகுதிகளில் கண்ணகி வழிபாடுகள் 'வருடாந்த வளேவி' போன்ற நிகழ்ச்சிகளுடன் தொடர்கின்றன.

சிறு தயைவ வழிபாடுகளில் உயர்குல தயைவங்களும், ஓடுக்கப்பட்ட மக்களின் சாதி சாரந்த கடவுள்களும் பல இடங்களில் இலங்கையிலும் வழிபாடுகிறார்கள் என்ற தகவலைத் தருகிறார் திரு. பா. இரகுவரன் அவர்கள். அவரின் கபற்றினப்பி,

அண்ணமார் என்ற சிறு தயைவ வழிபாடு: பள்ளர் என்னும் மக்களால் நடத்தப்படுகிறது. தயைவத்தின் குறியீடாகக் கல்லும் பொல்லும் காணப்படுகிறது.

பெரிய தம்பிரான் வழிபாடு: சலவதைத் தழிலாளர்களாகக் குரியது. வன்னிப் பகுதியிலும் இது தொடர்கிறது. பநகரி என்ற நகரில் தங்கள் பிழைக்கரிய நல்லை வளோளரிடமிருந்து, சலவதைத் தழிலாளர்கள் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற சொல்லப்பட்டகிறது.

ஆனால் வடமராட்சியில், தும்பளை, புலோலி கிழக்கு, மாயக்கை, என்ற இடங்களில் பெரிய தம்பிரான் வளோள உயர்குடியின் சிறு தயைவமாக இருக்கிறது. வராததுபளை பெரிய தம்பிரான் வயல்பாதுகாப்புத் தயைவமாக வணங்கப்படுகிறார். இங்கு இந்தக் கடவுள்க்குக், கதிர்காமத்தீர்த்தத்திற்கு அடுத்தநாள், அன்னதானம் கொடுக்கப்படும்.

இமயாணன் வட்டவளவு என்ற இடத்திலுள்ள கோயிலில் நாகம் படமெடுத்த நிலையில் பெரிய தம்பிரான்க்கு மலே இரகுவரன் கிறதும்.

இந்தியாவில் மதுரையில் மதுரவை ரன்கோயில் இருப்பதுபோல் இலங்கையிலும், வடமராட்சிப் பகுதியில், கொற்றாவத்தை, சமரபாகு, கிராமம் பகுதிகளில் காணப்படுகிறது. இங்கு சில உருவத்தில். காளி, வரைவர், மதுரவை ரன் என்போர் வணங்கப்படுகின்றனர் மதுரவை ரன் பெரும்பாலும் இந்திய வம்சாவழியினர் வாழும் பகுதியில் வணங்கும் சிறு தயைவமாகத் தான் தெரியப்பட்டுள்ளார். வடமராட்சிக்கும் மதுரவை ரன்க்கும் உள்ள தொடர்பு ஆராயப்படவேண்டும்.

ஐயனார். வடமராட்சியில் ஐயனார் வழிபாடுண்டு. 'ஐயனார் கலட்டி' என்ற இடமும் வடமராட்சியிலுண்டு. இவர் மட்டக்களப்பில் வணிகர் குல தயைவமாக வணங்கப்படுபவர். வன்னிப் பகுதியிலும் ஐயனார் வழிபாடுண்டு. அங்கு ஐயனாரிடம் உறவிடம்; காடு என்று கருதுகின்றனர்.

வன்னிப் பகுதியிலுள்ள சபங்கள மக்கள் ஐயனாரதைத் தங்கள் 'வளோண்மதை' தயைவமாக வழிபாடுகிறார்கள். அறுவடையின் பின் பானக்கை குள் தீபம் ஏற்றி வழிபாடுவர். இது 'முட்டி மங்கல்ய' எனப்படுகிறது.

கொத்தி வழிபாடு: இந்தச் சிறு தயைவம் பிரசவம் பார்க்கும் வளையில்

மருத்துவிச்சிக் க உதவும் தயெ்வமாக வழிபடப்படுகிறது. வடமராட்சியில் நளவர் சமுக, சலவதைத் தொழிலாளர் மற்றும் தாழ்ந்த சமிகப் பண்களே சிறந்த மருத்துவிச்சிகளாகவிருந்தனர். பிரசவம் நடக்கும் நேரத்தில்; கொத்திக் குக் கழித்தல்' என்ற வபைவம் நடபெறும். கொத்தியதைத் தயெ்வமாக மட்டுமல்லாது 'கொத்திப் பயே' என்ற நிலையிலும் பிரசவத்தில் வணங்கி உதவி பெறுதலும் பின் 'கழித்து' விடுவதுமான நிகழ்வு நடக்கிறது.

முத்துமாரி- காத்வராயன்.; வழிபாடு, காத்வராயன் வழிபாடு முத்துமாரியம்மன் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதாகவிருக்கிறது. மாரி என்றால் மழை. மழைத் தயெ்வம் வரட்சியைப் போக்கவும், பொக்கிளிப்பான் அம்மை. சின்ன முத்து. போன்ற வெப்பநோய்கள் தீரவும், கண் நோய்கள் வராமற் பார்க்கவும் முத்துமாரி வழிபடப்படுகிறாள். மாரியம்மன் வழிபாடு கழக்கிலங்கையிலும் வடக்கிலும் தாராளமாகவாண்டு.

காத்தான், முத்துமாரியம்மன்: கோயில்களில் மட்டுமன்றி, ஏனைய பண்தயெ்வக் கோயில்களான, பத்திரகாளி, கண்ணகி, சக்தி, சாமுண்டிஸ்வரி, பண்டாரி அம்மன் போன்ற கோயில்களில் பிரகாரத் தயெ்வமாக வடமராட்சியில் காணப்படுகிறது.

இலங்கையின் மற்றப் பகுதிகளை விட வடமராட்சியில் காத்தான் வழிபாடு சிறப்பாகவிருக்கிறது. காத்தான் கல், மரம், கழும்மரம் என்பவற்றில் அமர்தப்பட்டாளார். கழும்மரம் காத்தானின் அகரே நிலையான கழுவறையகைக் குறிக்கிறது என்பர். வல்வெட்டித்திறைமத்தி, மாவடிக் கிராமத்தில், காத்தான் கோயிலுக்கு கழுவறையம், (கழும்மரம்) அருகில் காத்தான் சிலமாகவும் காணப்படுவது இரண்டு வெவ்வேறு தயெ்வம் எனக் கிறப்படுவதற்குச் சான்றாக உள்ளது.

கற்கோவளம் அம்மன் கோயிலடியில் உள்ள காத்தானை விக் கிர நிலையில் உருவமாக வழிபடுகின்றனர்.

கழுவறையை 'ஞானக் காத்தான்'; என்ற கிறி இதற்கு 'மச்சப்பட்டயைல்'; படயாத கோயில்களும் உண்டு. இது பிறகாலத்தயை ஆகமவழிபாட்டின் எச்சமாக மச்சமாமிசங்கள் படகைக்கும் வழக்கம் இல்லாதொழிந்து காணப்படுகிறது.

தம்பசிட்டி பண்டாரி அம்மன் கோயிலில். இரூந்த காத்தான் கோயிலும், முன்னர் புகழ்பெற்று விளங்கியது. பொதுவாக காத்தானுக்கு மச்சப்பட்டயைல்கள், சாராயம்: க்சாரொட்டி, என்பன படபைப் பர். நளவர் சமுகம், இற்தப்பட்டயைலில் முன் நிற்பர். மச்சச் சாப்பாடு பலருக்கும் பகிரந்தளிக் கப்படும். (காசு கொடுத்து வாங்குவர்). இது 'சிவ மருந்து' என்ற அழகைக் கப்பட்டது. நோய்ப்பிணிகள், மற்றும் ஆபத்துக்களில் இரூந்து காக்கும் சக்தி இற்த 'சிவ மருந்து' (மச்சப்பட்டயைல்) க்கு எண்டு எனக் கிறுவர்.

கிராமங்களில் பாதுகாப்புத் தயெ்வங்களாக இருக்கும் பெரும்பாலான சிறு தயெ்வங்கள், பண்தயெ்வங்களாகும். இது ஆதித் தமிழரின் தாய் வழி மரமனை நினவைபட்டபுவை. இதுபற்றி, இலங்கைபுத்தளம் பகுதியைச் சேர்ந்த, திரு. மா. நாகராஜா என்ற இற்து தமிழ் மகாவித்தியாலய அதிபர் கிறும் போது, 'பண்தயெ்வங்கள் எல்லாம் கல்லாக, மரமாக, மண்ணாக எல்லா வகையிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வழிபாட்டுத் தயெ்வமாக இரூந்தனர்.' என்கிறார்.

;கிராமங்களில் எளிமையான வாழ்வின் பாதுகாப்பு தயெ்வமாக அதிகளவில் பணை தயெ்வங்களே உள்ளன. மிகவும் சதாரணமான வழிபாட்டு மூறைகள், நரே த்திகள், விரதங்கள் என்பன நரே மூகமாகவே சிறு தயெ்வங்கள் மீ து தொடர் வு பட்டுத் தப்பட்டன என்று இவர் மலேமும் சொல்கிறார்.

தமிழர்களின் சிறு தயெ்வ வழிபாட்டின் தொல் ஆய் வுத் தடயங்கள் சிந்து வெளிநாகரீ கததுடன் தொடர்புடையது என்று ஆய்வுகள் சொல்கின்றன.

தமிழர் கலாச்சாரம் சமத்துவத்துடன் வளர்ந்த நாகரிகத்தைக் கொண்டது. சிவனை வணங்கியவர்கள் சிவசக்தி என்ற தத்துவத்தையதார்த்த வாழ்க்கையின் நியதியாக கியவர்கள் கிராமத்தாரின் பணைகாவற்ற தயெ்வ வழிபாட்டு மூறை, ஓரூகாலத்தில் அக்கிராமத்தில் பணைகளுக்கெதிரான பலாத்காரம், அடக்கமூறை, அடிமதை தனம் போன்ற கொடிய சிந்தனைகளுக்கு எதிராகப் போரடிய பணைணின் கதையாக இருக்கலாம். அவளின் கதை, காலக்கிரமத்தில் அந்தக் கிராமத்தின் வாய் வழிச் சரித்திரத்தில், சக்தியாக உருவெடுத்த காக்கும் கடவுளாகிறார்.

அதுபோலவே தங்கள் வாழும் மக்களின் நன்மை சார்ந்து போரிட்டு வெற்றியீட்டிய ஆண்களும் சிறு தயெ்வ வழிபாடுகளில் உள்ளார்கள். மதுரவை ரன் மதுரயிலும் காத்வராஜன் தஞ்சையிலும் மக்களகை காக்கவந்த வீரர்களாக வணங்கப் படுகிறார்கள்.

வட தமிழகத்திலிருக்கும் 'பாஞ்சம்மன் வழிபாடு' உடன் கட்டை ஏறி இறந்த விதவைப் பணைகளகைக் கவூரவிக்கும் வழிபாடாகும். மக்களால் வணங்கப் படும் சில தயெவங்கள் அநியாகமாக இறந்தவர்கள், கொலை செய்யப்பட்டவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இதற்கு உதாரணம் கண்ணகி அம்மன் வழிபாடு. திரௌபதி அம்மன் வழிபாடு போன்றவையாகும்.

பொள்ளாச்சியிலுள்ள மாச்சாணி அம்மன் கதை, தனது தோட்டத்தில் காய்த்த மாம்பழத்தை உண்ட ஒரு பணைணகைக் கொங்கு நாட்டு அரசன் கொலை செய்தார் என்ற வரலாற்றகைக் கொண்டதாகும். பசிதீர்க்க ஒரு பழம் பறித்த குற்றத்திற்காகக் கொலை செய்யப்பட்ட அந்தப் பணை மக்களால் தயெ்வமாகக் கப்பட்டிருக்கிறார்.

வட தமிழகத்தில் மகாபாரதக் கதையில் வரும், திரௌபதி, தர்மர், காந்தாரி, குந்தி, அர்ச்சினன் மகன் என்போர் சிறு தயெவங்களாக வணங்கப் படுகிறார்கள். இந்தத் தயெவங்கள் மக்கள் பார்வையில் உத்தமர்களாக, நல்லவர்களாக, கொடும்மைகளை அனுபவித்தவர்களாக இருப்பதால் மக்களின் அனுதாபத்தைப் பெற்றுக் கடவுள் நிலகைக்கு உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பதிவிடப்பட்டிருக்கிறது..

இந்தத் தயெவங்களின் இருக்கை, கிராமங்களில், பலவறே இடங்களிலிருக்கும். உதாரணமாகப் பிரசவம், விவசாயம் போன்றவற்றிற்கு மூக்கியமான தயெவம் மக்கள் வாழ்மிடத்தின் நடுவிலிருக்கும். அதையும் தவிர, பல பணை தயெவங்கள் ஊர் எல்லையிலிருப்பார்கள். சிறு தயெவங்களில் அதிமிகு உயர்நிலையில் இல்லாதவர்கள் ஊர் எல்லை, பாம்புப் பூற்றூகில், மரத்திற்கு அருகில் வதைத்து வணங்கப் படுவார்கள்.

அய்யனார். திறந்த வெளியில் கம்பீரமாக வகைக் கப்பட்ட வழிபடுவார்.

நாக வழிபாடு@இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் நாக உருவம் கல்லில் சதுக்கப்பட்டதாக

இருக்கும். படம் விரித்த நாகம். அல்லது இரண்டு நாகங்கள் ஒன்றாக இணைந்ததாக இந்த வடிவங்கள் இருக்கும். இருநாக இணைவு உருவமைப்பு நிலத்தையும் நிலத்தில் விளையும் பயிரையும் மூதன் மைப்படுத்தி வணங்கப் படுவதாகும்.

பெரும்பாலான சிறு தயெவ வழிபாடுகள் அந்த இடத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை மொழியுடன் இணைந்தது. இந்தச் சிறு தயெவங்கள் பற்றிய கதைகளைச் சிலவளைகையில் விலம்புபட்டாக மக்களுக்குச் சொல்லார்கள்.

உரு: இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சில சிறு தயெவங்களுக்கு, ஆடு வட்டி அல்லது கோழி வட்டிப் பலிகொடுப்பார்கள். இலங்கையில், அம்மன் சடங்குகளில் பயோடலும் நடக்கும். பயோடும் பெண்களுக்கு 'உரு' வரும். அதாவது 'தயெவம்' அவர்கள் மலம் பசும். அப்போது, அங்கு வந்திருக்கும் பக்தர்களுக்குப் பல விடயங்களைச் சொல்வார்கள். பக்தர்களிடம் களைவிக்கிறார்கள். பக்தர்கள் உண்மையைச் சொல்லவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுவார்கள். அத்துடன் அந்தக் கிராமத்திற்கோ அல்லது பக்தர்களுக்கோ தீ மசெய்ய நினைப்பவர்களையும் செய்தவர்களையும் உருவந்த தயெவம் 'கண்டிக்கும்'. இதன் ஆங்கிலத்தில் 'ஷாமனிஸம்' என்று சொல்வார்கள். அதாவது, பிஜாரி 'உரு'வந்து ஆடும் போது, கடவுள் அவர் மலம் வந்து வழிபாட்டார்களுடன் தொடர்பு கொள்கிறார்.

மறேபடி சடங்கு பற்றியும் பயோடலில் மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கை பற்றியும் 'மதேகுவலேப் போடி' என்ற சிறு கதையில் எழுதியுள்ளன. அக்கதையில் சிறு தயெவங்களில் மக்களுக்குள்ள பயமும் நம்பிக்கையும் தெளிவாக விளங்கப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. 'சாமி' வந்தால் என்பதன் விளக்கங்கள் இடத்திற்கு இடம் வேறுபடலாம். இந்தச் சடங்கு கிட்டத்தட்ட 'ஒரு வழக்கு மன்றம் போலிருக்கும்'. இந்தச் சடங்குகள் மாண்புமிகு மூறையிற் பார்க்கும் போது, ஒரு கிராமம் எப்படி ஒருத்தொருக்கர் உண்மையாக இருக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

இந்த வசனத்தை எழுதும் போது, ஆஸ்திரேலியப் பகுதிகளில், 400 குழுக்களுடன் கலந்துபிடி, 96 குடிகளின் 'சிறு தயெவ வழிபாடுகளை' ஆய்வு செய்த திரு. வுட்ஸ் என்பவர் பதிவிட்டதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவரின் கட்டுப்பாடு, 'மனிதனின் நாகர்ப்புகள் வளர்ச்சியில் வெண்கலக் காலவியலுடன் சம்பந்தப்பட்ட இந்த வழிபாடுகள் தான்'; இன்றைய பெருதயெவ வழிபாடுகளின் மலம்; என்று சொல்கிறார்.

தமிழ் மக்கள் வாழும் பல இடங்களில் முன்னோர்களின் கதைகள் கல்வெட்டுக்களில் பதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவை வாய் வழி மொழிக் கலாச்சாரத்துடன் பின்னிப் பிணைந்தது. பல சிறு தயெவங்களையுள்ளடக்கியது. இத்தயெவங்கள் அவர்களின் வணங்கும் மக்களின் நன்மையை மகளை நிர்ணயிக்கும் சக்திகளாகக் கருதப்படுபவை. இவை, பிராமணர்களால் லாத தமிழர்கள் பலரால் இன்றும் முன்னடும் வணக்க மூறையாகும். ஆனால், மறேகும் மகாரஷ்டிரா, வங்காளம், பீகார் போன்ற பகுதிகளில் இந்த சிறு தயெவ வழிபாட்டிலும் பிராமணியத்தன்மை பொருத்தப் பட்டிருக்கிறதாகச் சொல்லப் படுகிறது.

இது பற்றி திரு நாகராசா அவர்கள் சொல்லும் போது, 'நாடோடிகளாகவிரந்த ஆரியர்கள், இந்தியாவுக்கு வருகை தந்தபின் அவர்களின் பல வேறு, சமீகக் குலங்கள்கு தலைவர்களாக இருந்தவர்கள் பின்னாளில் தவேர்களாக உருவாகினார்கள் (15). என்கிறார்.

அத்துடன், பணை வழிபாடு பற்றிச் சொல்லும் போது, 'இலவகீ க வாழ்வில் உழைத்து சூரண டப் படும் மக்களின் துயர்களையும் தயை வங்கள் இந்த சக்தியின் சிறு தவேதகளாக காட்டப்படும் சிறு தயை வங்கள் தான் இந்த மக்களின் ஆன்மீக ஈடறேற்றத்திற்கான தலமை தாங்கும் தாய்மை தயை வமாகும்.' என்று சொல்கிறார்.

தன்னிந்தியா மட்டுமல்லாமல் கிழக்கிலங்கையிலும் வணங்கப்படும் பணை தயை வங்களில் மாரியம் மன் மிக முக்கியமான பணை தயை வமாகும்.

கிராம தவேதகளை மட்டுமே விட திற்பார்க்க வணேடும். அவர்களின் மண்ணின் விருத்தியுடன் இணைந்தது. இந்தத் தயை வங்கள் அவர்களை வணங்கும் மக்களையும் அவர்களின் கிராமத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது. அத்துடன் இந்தப் பணை தயை வம் அந்த ஊர்ப் பணைகளின் சுகமான கர்ப்பம், பிள்ளைப் பெற்று; என்பதற்கும் பொறுப்பானது. இந்தத் தயை வங்கள் அவர்களை வணங்கும் கிராமத்தின் மழைவீழ்ச்சிக்கும், விவசாய வளர்ச்சிக்கும் பொறுப்பானது. அத்துடன், சின்னம்மை, பெரியம்மை போன்ற நோய்கள் வராமற் பாதுகாப்பதும் இந்தத் தாயின் பொறுப்பாகும்.

சில தயை வங்கள் கிராமத் தவரின் மாடுகளைப் பர்துகாப்பதற்காக வணங்கப்படும். குழந்தைகளின் சுக நலங்களைப் பாதுகாக்கும் தயை வமாக வணங்கப்படும். இந்த வணங்குமுறை இங்கிலாந்தில் உரோமர் வரும் போது இருந்த மக்களின் வணக்க முறையை ஒட்டியிருக்கிறது. அதாவது, ஆதிகால மக்களின் வணக்க முறை கிட்டத்தட்ட ஓரே மாதிரி, இயற்கையையும், அவர்களின் வாழ்க்கை முறையையும் சார்ந்து வளர்ந்திருக்கின்றன.

மட்டக்களப்பு அம்பாரை மாவட்டம், இன்றும் தாய் வழி மரபுசார்ந்து, வாழும் இயற்கைக் குமுன்னிடம் கொடுத்து வாழும் கிழக்கிலங்கையில் திரிபுதி அம்மன் வழிபாடு, கண்ணகியம்மன் வழிபாடு மிகவும் பிரமாண்டமான முறையில் வணங்கப்படுகிறது. திரிபுதிக்கும் கிழக்கிலங்கைக்கும் பிர்வீகத் தொடர்பும் உள்ளதற்குச் சரித்திரச் சான்று சார்ந்த கதைகளும் உண்டு.

கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் மக்களின் சரித்திரம் கி.மு.250ம் ஆண்டுகால கட்டத்தில் ஆரம்பித்தது. கலிங்கத் தைவென்ற அசோகனால் நாடகத்தப் பட்ட 'சிவனை' வணங்கிய 150.000 மக்கள் பல வேறு நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்களில் இலங்கைக்கு வந்த பெரும்பாலான மக்கள் இலங்கை மன்னன் முத்தூசிவனால் கிழக்கில் குடியிறுத்தப்பட்டனர். இந்த மக்களின் ஆடல் பாடல், நாடகக் கலைகள், வழிபாட்டு முறைகள், பாரம்பரிய வதை திய முறைகள் என்பன இலங்கையில் எந்தத் தமிழ்ப் பகுதியிலும் காணமுடியாதவை. நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டவை. இங்கு, கலிங்க நாட்டிலிருந்து வந்த மக்களின் 10 க்குமேற்பட்ட குடிகளும், அதையும் விட பல சாதியமைப்புகளும் உள்ளன.

கிழக்கிலங்கைத் தமிழர், அங்கு வாழும் பௌத்தர்கள், இஸ்லாமியர், கிறிஸ்தவர்கள் என்போருடன் சேர்ந்து வாழ்வதால், 'எம்மதமும் சம்மதமே' என்ற தத்துவத்தைச் செயற்படுத்துபவர்கள். ஆனால் கட்டந்த காலத்தில் அரசியற் பிரச்சினையால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களின் பாரம்பரிய கோயில்கள் நாசமாகப் பட்டன.

கிழக்கிலங்கை பணை தயை வங்களுக்கும் பெயர் பெற்ற இடமாகும். காளி, பத்திரகாளி, வட பத்திரகாளி வழிபாடுகள் தட்டார மக்களாற் செய்யப்படும். இங்கு மாரியம்மன் வழிபாடு,

பெருங்குடி மக்களாலும் ஓரூர் இடங்களில் நகவைவேலை செய்யும் தட்டார் சமுகத்தாலும் தொடரப் படுகிறது.

இங்கு குமக்கன் என்ற இடத்திலுள்ள காளத்தி அம்மன் கோவில் பத்தினித் தயைவ வழிபாடு, உள்மடசைச் சடங்குகள் காவியப் பாடலுடன் நடக்கும்.

;2. பாணமலை பத்தினி அம்மன் ஆலயம் - விசேடப்பிழை காலங்களில், கொம்பு முறி விளையாட்டுடன் நடக்கும்.

3. பொத்துவில் குண்டு மாடு பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம், சடங்குகள் நடக்கும் போது, கத்தியில் நின்றும்; கட்டிச் சொல்லுதல் நடக்கும்.

4. மாமங்கை மாரியம்மன் ஆலயம் வருடத்தில் ஒருநாள் நடக்கம். சடங்கு முறை: பொங்கல் வழிபாடு. உள்வெளி மடசை முறை. திருக்குளிர்த்தி பாடல்தல்.

5. சகல கலவை அம்மன் ஆலயம்: கதவா திறந்து சடங்கு முறை.

6. தம்பிலுவில், பட்டிமடே, கண்ணகி அம்மன், கோளாவில், காரைதீ வு கண்ணகி அம்மன் வழிபாடுகள், 'கப்புகன்' என்ற பிச்சமுறையில் நடக்கும். இங்கு, தீ க்குளித்து உற்சவம் நடக்கும். சடங்கு முறை: உள்மடசையாகவிரும்பும், காவியம் பாடல், திருக்குளிர்த்தி பாடல் என்பன இருக்கும்..

7. அக்கரைப்பற்று வீரகாளியம்மன் ஆலயம். அக்கரைப்பற்று பத்திரகாளி; அம்மன் ஆலயம், தம்பிலுவில் முனையிற் பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம், சனேகைக் குடியிருப்பு பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம்.. சம்மாந்துறை பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம், என்பவற்றில், திருக்கதவா திறத்தல், பரப்பு மடசை, சடங்கு முறை நடக்கும். கலவை ஆடல்தல், பலி பிச்சைகள், தீ மிதிப்பு நிகழ்வுகள்.

8. கோளாவில் முத்துமாரி அம்மன் வழிபாடு; கால தயைவ வழிபாடு. வீட்டில் இனிப்புப் பொங்கலுடன் நடக்கும் நடுச்சாமத்தின் பின் இந்த வழிபாட்டில் ஒரு அங்கமாக வீரபத்திரக் கடவாளும், வரைவாளும் படையல்கள் வகைகப்படும். வீரபத்திராக்கம், 'மடசை'இதில் கஞ்சா ரொட்டியும் வகைகப்படும்.

முத்துமாரியம்மன்: ஆலய வழிபாட்டில் ஒரு வருடத்திற்கு ஒருதரம் திருக்கதவா திறத்தல். சடங்கு முறை, மடசை பிச்சைகள். தயைவம் ஆடல்தல், காவியம், மாரியம்மன் குளிர்த்திப் பாடல்கள், பக்த அடியார்களின் நரேத்தி பொங்கல்.

9. பாண்டிருப்பு திரௌபதை அம்மன் ஆலயம். மிக விசேடமானது. தீ க்குளிப்பு நடப்பெறும்.

10. அக்கரைப்பற்று பெரிய தம்பிரான் ஆலயம். சலவதைத் தொழிலாளர்களால் வழிபடப்படுகிறது.

11. கடல் நாச்சி அம்மன்: ஒரு வருடத்தில் ஒரு முறை கடற்கரை மடசை, தயைவம் ஆடல்தல் சடங்கு முறை, காவியம் பாடல் மன்றாட்டு வழிமுறை.

அய்யனார், கருமாரியம்மன் போன்ற சிறு தெய்வ வழிபாடுகளை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் நடத்துகிறார்கள்.

12. கால தெய்வ வழிபாடு, காமாரசுவாமி வழிபாடு; ஆண்களால் நடத்தப் படுவது. பெண்கள் அணுகக்கூடாத வழிபாட்டு முறை.

மட்டக் கணப்பில் பல இடங்களில் பிரபலமாகவிருக்கும் கண்ணகி வழிபாடு வரலாறு: கி;பி; ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகாலகட்டத்தில், இலங்கையையாண்ட மன்னர்கள், திருமணத்தொடர்பு மலம் கரேளாவூடன் மிகவும் நெருக்கமாயிருந்தார்கள். கரேளாவில் பத்தினி வழிபாடு (கண்ணகி வழிபாடு) முக்கியமாகவிருந்தது. அதனால், அவர்களிடமிருந்து தொடர்பால், இலங்கையிலும் பத்தினி வழிபாடு முக்கியமானது.

இன்று இலங்கையின் பாதுகாவல் தெய்வமாக 'பத்தினி தெய்வோ' இடம்பித்திருக்கிறார்கள் கண்டிய மன்னராட்சியின் நிர்வாகத்திருந்த, கிழக்கில் நங்கையில் கண்ணகி வழிபாடு மிக மிக முக்கியமானது.

இந்தப் பெண்தெய்வ வழிபாடுகளும் சடங்குகளும் கிழக்கிலங்கைக்கு மட்டும் உரித்தான பல விசேட சடங்குகளைக் கொண்டவை.

இவை ஆகம முறையில் நடப்பதில்லை. ஆதிகால முறையில் மக்களை வாழ்வகைக்கும் தெய்வத்திற்கும், அவர்களால் கொடுக்கப்படும் 'படையல்கள்' மலம் வணங்கப்படுகிறார்கள். போர்க்காலத்தில் தொடர்புமுடியாத பல சடங்குகளும், கால தெய்வ வழிபாடுகளும் மக்களால் இன்று பல இடங்களில் பழையபடி தொடங்கியிருக்கின்றன.

சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் ஒரு சமுதாயத்தின் பாரம்பரியத்தின் நீட்சி. அந்தத் தெய்வத்தை வழிபடும் அத்தனை மக்களையும் பதேமின்றி இணக்கமும் ஒரு மாபெரும் சக்தி. பழைய கலகளை வாழ்வதை துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு கலப்பணி. இந்தப் பன்முகப் பரிமாணங்களை இலங்கையில் நடப்பெறும் திரவுபத்தி க்குளிப்பு வடைவம், கண்ணகி குளித்திப்பாடல் வடைவம், போன்றவற்றில் காணலாம்.

'சிறு தெய்வ வழிபாட்டின் வரலாற்றுப் பின்னணி-ஒரு நோக்கு என்ற கட்டுரையை எழுதிய திரு. மா. நாகராஜய அவர்களின் கட்டுறினப்படி, 'மனித கால வரலாறு வரக்கப்போராட்டங்களின் வரலாறாகவே அமைந்துள்ளது. சமுதாயத்தில் இருவர்க்கங்கள் எப்போதும் பிளவுண்டு ஒன்றையொன்று எதிர்த்தும், சாரந்தும், வரலாற்று நகர்த்திச் சென்றுள்ளன. ஆன்மீகம் சாரந்த சமயங்களும், இந்த இரு பிரிவினர்களுக்கு உரிய முறையில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன' என்று கட்டுறுகிறார்.

அவர்கட்டுறினப்படி, 'மக்கள் மயப்படாததப்பட்ட சிறு வழிபாடுகளும் எத்தனையோ போராட்டங்களைச் சந்தித்தபின்னரும் அந்த வழிபாட்டில் மக்கள் வதை திருக்கும் நம்பிக்கையால் இன்னும் நீடித்துக்கொண்டு செல்கிறது என்பது தெரியும்.

அத்துடன், 'வடமராட்சியில் சிறு தெய்வ வழிபாடு-சில அறிமுகக் குறிப்புகள்' என்ற கட்டுரையை எழுதிய திரு. பா. இரகுவரன் தனது கட்டுரையில் காட்டிய, 'அலகெஷணெ; டர் கோத்திரோவ' என்பவரின் மறைகோளையும் சொல்லி எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

'மனித சமூகங்களில், காணப்படும் வழிபாட்டு முறைகள் இதனுடன் தொடர்புடைய

'000000000000 0000 00000 00000000'

Written by - இராஜேஸ் வரி பாலசுப்பிரமணியம் -

Tuesday, 13 October 2020 10:06 - Last Updated Friday, 04 December 2020 07:40

சடங்குகுககள்,புராண ஜதிகக கதககள்,கிராமியக கதககள்,மற்றும் கற்பனகை கதககள் என்பவற்றில் இருந்துபொய்களகை நீக்கி வடித்தடுப்போமானால்,காலத்தகை மறதத்து நிற்கும் திரயைட்டே உண்மயான

சமீக வரலாற்றகைப் புரிந்துகொள்ளலாம்'.